

- в області оцінки персоналу: відсоток працівників, що регулярно отримували оцінку своєї компетентності; відсоток працівників, що регулярно отримували оцінку результатів своєї роботи; відсоток працівників, що змінили свою посаду по результатам оцінки;

- в області навчання і розвитку персоналу: відсоток працівників, пройшовши навчання на протязі року; кількість годин навчання на одного працівника; відсоток обов'язкового навчання; відсоток програм навчання та підвищення кваліфікації, спланованих за результатами оцінки; вартість години додаткового навчання співробітників;

- в області пошук та підбору персоналу: рух персоналу (відсоток загальної кількості звільнень і переміщень від загальної чисельності); плинність кадрів (відсоток, що звільнились за власним бажанням від загальної чисельності); плинність серед працівників протягом першого року роботи; відсоток звільнених, по незалежним від волі сторін причинам тощо;

- в області мотивації і стимулювання: взаємозв'язок винагороди з результатами діяльності; задоволеність працівників (доля постійних виплат, залежність росту доходів від росту продуктивності, показник плинності кадрів); привабливість пропозиції на ринку.

Таким чином бенчмаркінг процесів управління персоналом дає змогу наглядно порівняти свої показники з показниками передових підприємств у галузі. Бенчмаркінг корисний для використання в практиці як для менеджерів з персоналу так і для керівників різного рівня, які отримують інформацію про основні показники діяльності підприємства з управління персоналом, що дає змогу зрозуміти причини існуючих кадрових проблем (наприклад, низький рівень задоволеності персоналу, висока плинність кадрів тощо).

Література.

1. Сукач Ю.А., Пичко Н.А. Сущность понятия «бенчмаркинг бизнес-процессов» / Ю.О. Сукач, Н.А. Пичко // Теория и практика трансформационных процессов в экономике регионов отраслей и предприятий: материалы 4 Международной научно-практической конференции, 2014.-Ч.1-С. 230-234

2. Веснин, В.Р. Управление персоналом. Теория и практика: учебник /В.Р. Веснин. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2011. – 688 с.

3. Митрофанова Е.А. Управление персоналом:теорія и практика: учебно-практическое пособие / под.ред. А.Я. Кибанова. – Москва:Проспект,2012.-72 с.

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ЯКІСТЬ»

Пономарцев О. І., студент

Науковий керівник: Гладкова А. Е., асистент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Проблема якості сьогодні – це важливий фактор підвищення рівня життя суспільства, його соціальної, екологічної та економічної безпеки. Адже якість в

наші дні є головним критерієм в оцінці продукції, робіт і послуг. Воно являє собою якби матеріальну основу задоволення особистих і суспільних потреб людей. У силу цього, у розвинених країнах світу якість займає ключові позиції у всіх сферах життєдіяльності сучасної людини (освіта, охорона здоров'я, екологія, економіка та ін.) [1].

Якість поступово стає не просто об'єктом вивчення та розгляду, але й об'єктом планування та управління в державному масштабі. Розвиток принципів і методів управління якістю тісним чином пов'язане з дослідженням його природи і закономірності [2].

Якість продукції є найважливішим показником діяльності підприємства. Саме воно формує такі показники роботи підприємства як собівартість, прибуток, рентабельність та ін. Підвищення якості продукції – це, перш за все формування високого рівня іміджу підприємства (популярність), і як наслідок: зростання ефективності виробництва, економія ресурсів, а значить і виживання підприємства в умовах ринку [5].

Визначення якості продукції як об'єкта управління на сучасному етапі загострення конкурентної боротьби є досить важливим питанням. В умовах глобалізації ринку проблема якості є актуальною для всіх країн, галузей, установ і організацій.

При дослідженні поняття «якість» зустрічаються різні теорії щодо трактування його змістовного наповнення, що обумовлює необхідність дослідження існуючих підходів. Категорія «якість» має багатогранну природу походження та існування, що застосовується в різних сферах діяльності суспільства, особливо у сферах споживання, в організації та наданні послуг, тому може розглядатися як філософська, суспільна, економічна категорія тощо.

Якість – це критична оцінка споживачем ступеня відповідності її властивостей, показників якості, індивідуальним і суспільним очікуванням, обов'язковим нормам відповідно до її призначення [3].

Фундаментальне визначення якості, дане Гегелем в його енциклопедії філософських наук, говорить: «Якість, є взагалі тотожна з буттям безпосередня визначеність ...», «Щось є завдяки своїй якості те, що є і, втрачаючи свою якість, воно перестає бути тим, що є ...» Інакше кажучи, якість - це об'єктивно існуюча сукупність властивостей і характеристик виробу, яка визначає його як таке і відрізняє від іншого виробу [4].

В даний час більшість вчених пов'язують поняття "якість" із задоволенням певних очікувань і запитів споживачів відносно того чи іншого товару або послуги.

Міжнародна організація по стандартизації визначає управління якістю (стандарт ІСО-8402) як дії, здійснювані при створенні, експлуатації або споживанні продукції з метою встановлення, забезпечення і підтримки необхідного рівня якості.

Трактування вітчизняними і зарубіжними економістами поняття «якість» відбувається у двох напрямках: якість – як сукупність властивостей та характеристик об'єкта, що стосуються його здатності задовольняти установлені й передбачені потреби та якість – як один з найважливіших показників, що

визначає попит на продукцію, і часто має вирішальне значення для досягнення, підтримки і підвищення конкурентоспроможності. Тобто, одні вчені вважають, що більше потрібно орієнтуватись на потреби споживача, а інші – на дії конкурентів щодо випуску схожої продукції.

Підсумовуючи необхідно зазначити, що визначень поняття «якості» надзвичайно велика кількість, але одного, чіткого трактування поняття не існує. Труднощі формування ясної і науково обґрунтованої термінології зумовлена тим, що вона залежить від наукового рівня, концепції та методології в області якості. Ці три складові утворюють теоретичну базу якості, а їх розробка і вдосконалення – взаємопов'язані процеси. Тому важко сформулювати визначення якості, не з'ясувавши сутність якості і принцип його забезпечення.

Можна зробити висновок про те, що якість – це сукупність технічних властивостей і характеристик продукції, що в повному обсязі задовольняють вимоги споживачів, відповідають всім їх потребам, які вони бажають отримати, враховуючи фактор – купівельної спроможності, власну безпеку здоров'я та зменшення екологічної небезпеки.

Література.

1. Управління якістю: Підручник для вузів / Під ред. С.Д. Ильенковой. // Банки і біржі, ЮНИТИ, 1999. - 199 с.
2. Що таке якість? / А.В. Гличьов, В.П. Панов, Г.Г. Азгальдов // Видавництво «Економіка», Москва, 1968. - 8с.
3. Електронний ресурс. Оцінка якості. Структура Квалітологія. <http://www.klubok.net/article244.html>
4. Якість і конкурентоспроможність продукції / М.Т. Долинська // Видавництво стандартів, 1995. - 284 с.
5. Методи і ринкова технологія економічного управління. / С.А. Жданов // «Справа і Сервіс», 1999. - 272 с.

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ

Порва О. О., аспірант

Науковий керівник: Кульпінський С. В., д.е.н.

Чернігівський національний технологічний університет

Законом України «Про Збройні Сили України», прийнятим 6 грудня 1991 року, фактично надано юридичний статус військовим формуванням, що були розташовані на території новоствореної держави України. Після чого також виникла потреба юридично закріпити фінансування даних військових формувань, що було забезпечено прийняттям 20 грудня 1991 року Закону України «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців і членів їх сімей». Однією зі статей цього закону визначено форму соціального захисту військовослужбовців – виплату грошового забезпечення.